

at det ikke er et saa næringsrigt Stof, som man kunde ønske, har jeg jo allerede paa-
vist. — Hertil skal jeg indskrænke mig.

Dalsgaard: Da Forhandlingen er trukket saa langt ud, og da der vist er et almindeligt Ønske til Stede, om at slutte i Dag, samt da det Standpunkt, som jeg tillod mig at stille mig paa den første Dag, da denne Sag var til Behandling her i Thinget, egentlig ikke er bleven ramt af de Argumenter, som ere komne frem fra Lovforslagets Modstanderes Side, idet man har skudt helt ud over Hovedet derpaa, skal jeg frasælbe Ordet.

J. Sørensen: Grunden til, at jeg nu har begjæret Ordet, er denne: Forleden Dag da det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Thorup) havde Ordet, brugte han nemlig i en Henvendelse til mig et Udtryk som staa refereret i Tidenden saaledes: „Den Udtalelse, som saa tidt har lydt udenfor Salen, men som jeg tror, han er den Eneste, der har bragt ind her i Salen, nemlig den Floksel — tillad mig at bruge det Udtryk —: Vi, der ville gjøre Noget for Landbruget.“ Jeg er mig ikke bevidst at have brugt det Udtryk, som det ærede Medlem her refererer, og derfor synes jeg, at det havde været en ganske selvsølgelig Ting, at det ærede Medlem, da han havde Ordet, havde gjort en Slags Undskyldning eller saadant Noget. Jeg tilbageviser altsaa igjen dette saa meget mere, som jeg som sagt ikke har brugt dette Udtryk. Derimod erindrer jeg godt, at jeg har talt om dem, der ikke ville gjøre Noget for Landbruget; men jeg har ikke sigtet til Nogen bestemt. Eiden da forekommer det mig imidlertid, at vi have faaet ganske god Klarhed over Stillingen. Saa vidt jeg forstod de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Varsen) forleden Aften fik jeg tydelig Indtrykket af, at han ikke hørte til dem, som ere synderlig begejstrede for at gjøre Noget for Landbruget. Han brugte endog et Udtryk som dette: „Måttet Alt det, der er sagt om de trykkende Tider for Landbruget, tror jeg dog, at det bestaar godt nok endnu“, og deri finder jeg Bevis for den Tanke, jeg har havt, at der virkelig er Medlemmer her i Salen, som ikke ere videre

begeistrede for Landbruget. At Embedsmænd kunne være Modstandere af det Forslag, som her foreligger, kan jeg forstaa og finde meget naturligt, de saae ikke og høste ikke og have dog Alt paa det Tørre, og hvis de vilde gaa til en meget realistisk Betragtningssaaade, maatte de komme til det Resultat, at jo mere Værdierne falde, desto mere ere Pengene værd, og desto mere kunne vi kjøbe for Penge. Men der er ogsaa Andre, som have udtalt sig saaledes, at jeg ikke hos dem finder grumme stor Begejstring for Landbruget. Vi hørte forleden det ærede Medlem fra Årsens (Berntsen) sige, at han vilde være Landmanden meget taknemlig, men saa søiede han rigtignok til, at det var det Smedens Kat døde af, og det var nok af noget, som ikke feder stort. Smidertid kan man jo haabe, at det ærede Medlem alligevel vil være med. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Hansen-Siir) henvendte ogsaa nogle Ord til mig angaaende den samme Udtalelse, som jeg har omtalt, og han paaastod med det Samme, at selv om Landmændene vare i Stand til at faae mere for deres Produkter, vilde Arbejderne ikke tjene en eneste Øre mere (Modsigelse af Hansen-Siir). Ja saaledes forstod jeg det ærede Medlems Udtalelse: Jaar Landmanden mere for Smørret, ville Arbejderne ikke derved faae en eneste Øre mere. Nu er der et vist Forhold her, som altid gjør sig gjældende, og som ikke kan lades ude af Betragtning. Jeg har aldrig tænkt mig, at man ved Behandlingen af dette Lovforslag skulde komme til saadant Noget som at sige: Naar Landmændene faae saa og saa meget for Smørret, saa skulle de svare saa og saa Meget i Arbejds løn; det vilde vel heller ikke kunne ordnes paa anden Maade end som en Slags Stat paa Udførsel. Men noget Saadant vil der jo ikke kunne være Tale om. Forholdet vilde virke paa en anden Maade, saaledes som jeg omtalte forleden Dag, at naar Landmændene mangle Kapital til at forbedre deres Bedrift og drive deres Interesser frem, begynder der strax at vise sig mindre Efterspørgsel efter Arbejdere, og dermed synker Arbejdsprisen. Jeg kjender et ganske nærliggende Exempel, som jeg kan nævne, det er angaaende en Tjenestefarls Forhold. Karlen blev forrige Aars første November fæstet med en Løn af 210 Kr. om